

РЕШЕНИЕ

№ 121

гр. Казанлък, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАЗАНЛЪК, ПЪРВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. СТОИЛОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИНА ИВ. ТОДОРОВА Гражданско дело № 20235510100930 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от Р.Т.М.-Т. – Управител, с пълномощник адв. М. Х., преупълномощена от адв. Ж.Д., със съдебен адрес: ****, телефон: ****, против О. Ю. А., ЕГН *****, с адрес: **** и Н. Р. А., ЕГН *****, с адрес: ****. Ищецът твърди, че на **** г. бил сключен Договор за предоставяне на потребителски кредит, без обезпечение между „О.Б.Б.“ АД и О. Ю. А., ЕГН ***** - кредитополучател и Н. Р. А., ЕГН ***** - съдължник по смисъла на чл. 121 и следващите от ЗЗД, по силата на който Кредиторът отпуснал на съдължниците кредит в размер на 4600,00 лв., а те се задължили да възстановят получения кредит чрез 60 месечни анюитетни погасителни вноски, считано от 15.09.2016 г. на всяко 15-то число от месеца. Договорено било, че редовната главница по кредита се олихвява с променлив годишен лихвен процент, формиран от референтен лихвен процент (РЛП) пазарен индекс 6 месечен Sofibor за кредити в лева и фиксирана надбавка от 8,350 пункта. Към момента на сключване на договора РЛП на ОББ за физически лица в лева бил в размер на 0,506 процента. Лихвеният процент към датата на сключване на договора бил в размер на 8,856% годишно. Договорено било, че годишният процент на разходите по кредита към датата на отпускане на кредита бил в размер на 10,78%. Крайният срок за издължаване на дълга по кредита бил 15.08.2021 г. Съдължникът се задължил солидарно при условията на чл. 121 и сл. от ЗЗД за всички задължения на Кредитополучателя. Кредитополучателят и съдължникът не извършвали

надлежно плащания, с които да погасяват задължението си по начина, договорен с гореописания договор за кредит, поради което останал непогасен остатък в размер на 1 427,65 лева - главница и 271,90 лева - договорна лихва. Сочи, че на 15.12.2021 г. между „О.Б.Б.“ АД (правоприемник на „С.“ АД), ЕИК 000694959 и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, бил сключен договор за цесия, по силата на който, задълженията на О. Ю. А., ЕГН ***** и Н. Р. А., ЕГН *****, произтичащи от Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** г. било прехвърлено на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. В изпълнение на императивните разпоредби на чл. 99 от Закона за задълженията и договорите на длъжниците били изпратени писмени уведомления за извършената цесия, както следва: На 21.06.2022 г. с пратка с № **** на пощенски оператор „*****“ ООД на длъжника О. Ю. А., на посочения в договора за кредит адрес: **** било изпратено писмено съобщение за извършената цесия на парични вземания от пълномощник на цедента - адв. дружество „И. и Д.“, с което го уведомява, че считано от датата на получаване на Уведомлението за цесия, Кредитор спрямо него по отношение гореописаното парично вземане е „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. Със същата пратка на ответника било изпратено и писмено известие, с което му е предоставен 15-дневен срок за доброволно изпълнение на непогасеното задължение по горепосочения договор за кредит. Видно от приложеното към настоящата молба известие за доставяне № **** на пощенски оператор „*****“ ООД писмото било връчено лично на получателя О. А. на 07.07.2022г. На 05.09.2022 г. с пратка с № **** на пощенски оператор „*****“ ООД на съдлъжника Н. Р. А. на посочения в договора за кредит адрес: **** било изпратено писмено съобщение за извършената цесия на парични вземания от пълномощник на цедента - адв. дружество „И. и Д.“, с което го уведомява, че считано от датата на получаване на Уведомлението за цесия, Кредитор спрямо него по отношение гореописаното парично вземане е „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД. Със същата пратка на ответника било изпратено и писмено известие, с което му е предоставен 15-дневен срок за доброволно изпълнение на непогасеното задължение по горепосочения договор за кредит. Видно от приложеното към настоящата молба известие за доставяне № **** на пощенски оператор „*****“ ООД писмото било връчено чрез лице от домашните - Р.Б. - снаха на 13.09.2022 г. Твърди, че задължените лица били надлежно уведомени за промяната на кредитора им. На основание описаното по-горе, „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД придобило от „О.Б.Б.“ АД едно ликвидно и изискуемо парично вземане. Договорът за цесия обвързал подписалите го страни в момента на сключването му, в момента на връчване на изявленията по чл. 99 от ЗЗД, обвързал и задължените по договора за кредит лица. Поради липса на доброволно изпълнение нито към стария, нито към новия кредитор, както и липсата на обстоятелство, което да погасява посоченото по-горе задължение, мотивирало новия кредитор „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД да пристъпи към принудително събиране на вземането си по договора чрез подаване на

Заявление до Районен съд гр. Казанлък за издаване на Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК. По повод на горното заявление било образувано ч. гр. д. № ****/**** г. по описа на РС-Казанлък, по което дело била издадена оспорената от длъжниците заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК. Срещу издадената Заповед за изпълнение ответниците подали възражение, за което ищцовото дружество било надлежно уведомено със съобщение връчено на 22.03.2023 г. Сочи, че към настоящия момент погасяване на задължението на О. Ю. А. и Н. Р. А. по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от ****г. не било осъществено. Процесуалният представител на ищцовото дружество заявява, че не му било известно и основание, въз основа на което задължението за погасяване да е отпаднало. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че О. Ю. А., ЕГН ***** и Н. Р. А., ЕГН *****, дължат на „ЕОС МАТРИКС“ ООД - гр. София в условията на солидарност сумата от 1427,65 лева - неизплатена главница и 271,90 лева - договорна лихва за периода от **** г. до 15.08.2021 г., посочени в заповедта за изпълнение по частно гр. дело № ****/**** г. по описа на Районен съд-Казанлък, дължими по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноси в заповедното и настоящото производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор от ответниците, чрез пълномощника им адв. И. Н. от АК-С.З.. Заявява, че оспорва предявения иск като частично основателен по следните съображения: Счита, че предявения иск бил частично основателен, тъй като както вече ответниците изложили писмено във възраженията си, депозирани по ч. гр. д. № ****/**** г. по описа на КРС, те не дължали на ищеца изцяло претендираната от него сума в размер на 1427,65 лв. Това било така, защото на 14.12.2021 г. първият ответник - О. Ю. А., заплатил своевременно на цедента - Банка „ОББ“ АД, по-голямата част от дълга, а именно сумата в размер на 1000,00 лева. Договорът за цесия между цедента - Банка „ОББ“ АД /кредитор на ответниците/ и цесионера - „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД бил сключен на 15.12.2021 г. т. е. ден по-късно след като ответникът А. коректно и своевременно превел на кредитора си цедент сумата в размер на 1000,00 лв. Предвид това обстоятелство, странно защо цедента - Банка „ОББ“ АД прехвърлил на следващия ден 15.12.2021 г. на цесионера цялото си вземане в размер на 1427,65 лв., а не само сумата в размер на 427,65 лв. По отношение на претенцията на ищеца да му бъде заплатена от ответниците договорна лихва в размер на 271,90 лв. за периода **** г. до 15.08.2021 г. прави възражение за изтекла тригодишна погасителна давност. Съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД „с изтичане на тригодишна давност се погасяват вземанията за наем, за лихви и за други периодични плащания“. Безспорно това вземане, договорна лихва, която ищецът претендирал от ответниците за периода **** г. до 15.08.2021 г. попадало в

хипотезата на нормата чл. 111, ал. 1, б. „в“ от ЗЗД и същата била погасена по давност, с изтичането на предвидения за този вид вземания тригодишен давностен срок, съгласно цитираната по-горе правна норма от ЗЗД. В този смисъл била константната съдебна практика на ВКС и на съдилищата. Предвид гореизложеното, счита предявения срещу ответниците иск за частично основателен, поради което моли съда да постанови решение, с което да остави същия без уважение за изцяло претендиралата от ищеца сума в размер на 1427,65 лв. и да уважи същия само за сумата в размер на 427,65 лв., която сума ответниците дължали реално на ищцовото дружество. Моли съда да бъде оставена без уважение и да бъде отхвърлена претенцията на ищеца да му бъде заплатена от ответниците договорна лихва в размер на 271,90 лв. за периода **** г. до 15.08.2021 г. поради изтичане на погасителната давност за това вземане съгласно разпоредбата на чл. 111, ал. 1 б. „в“ от ЗЗД. Претендира разноски в производството, съразмерно с отхвърлената част на иска.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното от **фактическа страна**.

Видно от приложеното ч. гр. д. № ****/**** на РС - Казанлък, на 20.10.2022 г. съдът е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № ****/****г., с която е разпоредил, че О. Ю. А., ЕГН **** и Н. Р. А., ЕГН ****, дължат на „ЕОС МАТРИКС“ ООД - гр. София в условията на солидарност сумата от 1427,65 лева - неизплатена главница и 271,90 лева - договорна лихва за периода от **** г. до 15.08.2021 г., дължими по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда до окончателното изплащане на сумата.

Заповедта е надлежно връчена на длъжниците, които в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК са депозирали възражения, поради което съдът е дал указания по реда на чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК за депозиране на иск за установяване на вземането, което обосновава интереса от образуване на настоящото производство.

Вземането произтича от следните обстоятелства: неплатени суми по договор за кредит от **** г., чието вземане на кредитора е цедирано на заявителя.

От приложените писмени доказателства в настоящото исково производство, на **** г. бил сключен Договор за предоставяне на потребителски кредит, без обезпечение между „О.Б.Б.“ АД и О. Ю. А., ЕГН **** - кредитополучател и Н. Р. А., ЕГН **** - съдлъжник по смисъла на чл. 121 и следващите от ЗЗД, по силата на който Кредиторът отпуснал на съдлъжниците кредит в размер на 4600,00 лв., а те се задължили да възстановят получения кредит чрез 60 месечни анюитетни погасителни вноски, считано от 15.09.2016 г. на всяко 15-то число от месеца. Договорено

било, че редовната главница по кредита се олихвява с променлив годишен лихвен процент, формиран от референтен лихвен процент (РЛП) пазарен индекс 6 месечен Sofibor за кредити в лева и фиксирана надбавка от 8,350 пункта. Към момента на сключване на договора РЛП на ОББ за физически лица в лева бил в размер на 0,506 процента. Лихвеният процент към датата на сключване на договора бил в размер на 8,856% годишно. Договорено било, че годишният процент на разходите по кредита към датата на отпускане на кредита бил в размер на 10,78%. Крайният срок за издължаване на дълга по кредита бил 15.08.2021 г. Съдължникът се задължил солидарно при условията на чл. 121 и сл. от ЗЗД за всички задължения на Кредитополучателя.

На 15.12.2021 г. между „О.Б.Б.“ АД, ЕИК 000694959 и „ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, бил сключен договор за цесия, по силата на който, задълженията на О. Ю. А., ЕГН ***** и Н. Р. А., ЕГН *****, произтичащи от Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** г. било прехвърлено на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД.

С писма от 21.06.2022г. и от 05.09.2022, изпратени на адресите на ответниците, с уведомително писмо и потвърждение за извършената цесия на ответниците е съобщено за извършената цесия.

Видно от приетото заключение на вещо лице по съдебно – счетоводна експертиза от 06.02.2024 г., съгласно сключения между праводателя на ищеца О.Б.Б. АД Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** г. размерът на отпуснатите средства е 4 600,00 /четири хиляди и шестстотин/ лева, усвоени на 26.08.2016 година, по разплащателна сметка на кредитополучателя О. Ю. А. - IBAN ****. На 14.12.2021 година е извършена касова вноска от 1 000,00 лева, като със средствата са погасени части от дълга по кредита, както следва: наказателни лихви - 182,06 лева; договорни лихви - 87,60 лева; просрочена главница - 730,34 лева. Датата на последното извършено плащане по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** година е 14.12.2021 година. Към датата на изготвяне на експертното заключение, непогасените задължения по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** година са в размер на 697,31 /шестстотин деветдесет и седем лева и 31 стотинки/ лева, представляващи просрочена главница.

От така установеното от фактическа страна, съдът намира от **правна страна** следното:

Предявени са искове с правно основание: чл. 422 от ГПК във вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗД, чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, чл. 86 от ЗЗД и чл. 99 от ЗЗД.

В доказателствена тежест на ищеца е да установи основанието - наличието на облигационна обвързаност, възникнала по силата на сключен договор за заем между цедента и длъжника; изпълнение на задълженията по договора за кредит от страна на първоначалния кредитор; основания за възникване на задължения, валидна цесия и размера на задължението на ответника за главница и лихви. В доказателствена тежест на ответника е да

докаже възраженията си за частично погасяване на дълга и за изтекла погасителна давност.

Според разпоредбата на чл. 240, ал. 1 от ЗЗД, с договора за заем заемотелят предава в собственост на заемателя пари или други заместими вещи, а заемателят се задължава да върне заетата сума или вещи от същия вид, количество и качество. Съгласно разпоредбата на чл. 86 от ЗЗД, при неизпълнение на парично задължение, длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В конкретният казус съдът намира за установено от горепосочените писмени доказателства, че праводателят на ищеца е кредитор по договор за кредит от **** г., а ответниците съответно кредитополучател и съдлъжник.

Съдът намира, че видно от ССЕ кредитополучателят е предоставил заемната сума в размер на 4600 лв. По отношение на това обстоятелство е налице и извънсъдебно признание от страна на ответниците, изразяващо се в частично връщане на дължимата сума, тъй като отново от ССЕ се установява, че на 14.12.2021 година е извършена касова вноска от 1 000,00 лева, като със средствата са погасени части от дълга по кредита, както следва: наказателни лихви - 182,06 лева; договорни лихви - 87,60 лева; просрочена главница - 730,34 лева. Доброволното плащане е извършвано преди цесията. Към датата на изготвяне на експертното заключение, непогасените задължения по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** година са в размер на 697,31 /шестстотин деветдесет и седем лева и 31 стотинки/ лева, представляващи просрочена главница.

В тази връзка и с оглед гореизложеното съдът намира, че искът за главница се явява основателен, а именно за сума в размер на 697,31 /шестстотин деветдесет и седем лева и 31 стотинки/ лева, главница, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на Заявлението по чл. 410 от ГПК в съда - 12.10.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, като до пълния предявен размер на главницата от 1427,65 лв., както и за 271,90 лева - договорна лихва за периода от **** г. до 15.08.2021 г. исковете се явяват неоснователни и следва да бъдат отхвърлени.

При този изход на делото, с оглед задължителното тълкуване на закона, дадено в т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013 от 18.06.2014 г. по тълкувателно дело № 4/2013 г. по описа на ВКС, ОСГТК, съдът, който разглежда иска по чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе, като съобразно изхода на спора разпреди отговорността за разносните както в исковото, така и в заповедното производство.

С оглед изхода на правния спор в полза на ищеца, съобразно уважената част от исковете, и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да бъдат присъдени пропорционално сторените, както в настоящото съдебно производство разноски, така и тези в заповедното производство по ч.гр.д № ****/**** г. по описа на Районен съд - Казанлък. В заповедното производство ищецът е доказал сторени разноски в размер на 213,99 лв., като следва да му се

присъдят по съразмерност 87,80 лв.

В исковото производство ищецът е доказал разноси в общ размер от 533,12 лв., като съобразно уважената част от предявените искове по съразмерност на ищеца следва да бъде присъдена сумата от 218,73 лв.

При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК право на разноси възникват и за ответниците в размер на 265,37 лв. съразмерно с отхвърлената част от исковите.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че О. Ю. А., ЕГН *****, с адрес: **** и Н. Р. А., ЕГН *****, с адрес: **** ДЪЛЖАТ солидарно на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от Р.Т.М.-Т. – Управител, с пълномощник адв. М. Х., преупълномощена от адв. Ж.Д., със съдебен адрес: ****, телефон: ****, на основание чл. 422 от ГПК, вр. чл. 240, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗД, чл. 86 от ЗЗД, вр. чл. 99 от ЗЗД, сумата от 697,31 /шестстотин деветдесет и седем лева и 31 стотинки/ лева, представляващи просрочена главница по Договор за предоставяне на потребителски кредит без обезпечение от **** г., сключен с О.Б.Б. АД, чието вземане е цедирано на заявителя ведно със законна лихва от 12.10.2022г. до изплащане на вземането, като ОТХВЪРЛЯ иска до пълния предявен размер от 1427, 65 лв., както и ОТХВЪРЛЯ иска за заплащане на договорна лихва в размер на 271,90 лева за периода от **** г. до 15.08.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 1485 от 20.10.2022г. по ч. гр. д. № ****/****г..

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, О. Ю. А., ЕГН *****, с адрес: **** и Н. Р. А., ЕГН *****, с адрес: **** да заплатят солидарно на „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от Р.Т.М.-Т. – Управител, сумата от 87,80 лв. – разноси в заповедното производство по ч.гр.д № ****/**** г., по описа на Районен съд - Казанлък, и сумата от 218,73 лв. – разноси в исковото производство.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК, „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: ****, представлявано от Р.Т.М.-Т. – Управител да заплати на О. Ю. А., ЕГН *****, с адрес: **** и Н. Р. А., ЕГН *****, с адрес: **** сумата от 265,37 лв. разноси по делото, съразмерно на отхвърлената част от исковите.

Решението подлежи на обжалване пред ОС-С.З. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Казанлък: _____

